

119

MINISTRIES

"Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs."

Vrijheid van Meningsuiting

"Vrijheid van meningsuiting" is een term die we veel langs zien komen, vooral in de politiek. In Nederland en Amerika hebben burgers het recht op "vrijheid van meningsuiting", die in Amerika wordt beschreven in het eerste amendement van de Amerikaanse grondwet. Dit amendement zegt het volgende:

Het Congres mag geen wetten maken met betrekking tot de instelling van een godsdienst, of die de vrije uitoefening daarvan verbieden, of die de vrijheid van meningsuiting of van de pers beperken, of het recht van het volk om vreedzaam samen te komen en bij de regering een verzoekschrift in te dienen om grieven op te lossen.

De gedachte achter dit recht op vrijheid van meningsuiting is dat de overheid mensen niet kan straffen als je slechte dingen zegt over de overheid. Als een Amerikaanse burger het oneens is met het gedrag van de regering en graag dingen wil zien veranderen, dan kan hij dat openlijk zeggen zonder angst voor straf, of dat is tenminste de gedachte. In de VS zijn er verkiezingen, waarbij het volk hun leider op een vreedzame manier kan vervangen door een andere leider. Maar als de mensen niet vrij waren om zich tegen hun leiders uit te spreken, dan zou het verkiezingsproces gewoon niet werken. Daarom beschouwen veel Amerikanen de vrijheid van meningsuiting als een fundamenteel en essentieel recht van het volk.

Hier bij 119 Ministries gaat het ons niet om wat juist is in Amerika, maar om wat de Bijbel onderwijst. Dus in deze studie gaan we de gedachte van vrijheid van meningsuiting bekijken, maar daarbij raadplegen we de Bijbel in plaats van de Amerikaanse grondwet. Het Eerste Amendement regelt het spreken van de burgers in de Verenigde Staten, maar de Bijbel regelt het spreken van de burgers in Gods Koninkrijk. We hebben veel vrijheid van meningsuiting onder de wetten van Amerika, maar hoeveel "vrijheid van meningsuiting" hebben we onder de wetten van *God*? Mogen we ons als christenen uitspreken tegen onze regering? Mogen we ons in het algemeen uitspreken tegen mensen? Hoeveel vrijheid van meningsuiting hebben we eigenlijk?

In de Bijbel krijgen we verschillende waarschuwingen over het bekritisieren van onze leiders. Kijk eens naar dit vers uit Prediker:

Prediker 10:20

Vervloek zelfs in uw gedachten een koning niet en vervloek een rijke niet in uw slaapkamer, want de vogels in de lucht zouden het geluid mee kunnen voeren: wat vleugels bezit, zou het woord bekend kunnen maken.

Dit vers zegt niet dat het zondig is om je tegen machtige mensen uit te spreken, maar het wordt wel afgeraden. Waarom? Omdat die machtige mensen zich misschien bewust worden van jouw kritiek, en je er de gevolgen van kunt ondervinden. Petrus zegt iets soortgelijks in zijn eerste brief:

1 Petrus 2:12-17

Houd uw levenswandel onder de heidenen goed; opdat zij die nu van u kwaadspreken als van kwaaddoeners, door de goede werken die zij in u waarnemen, God verheerlijken mogen op de dag dat er naar hen omgezien wordt. Onderwerp u dan omwille van de Heere aan alle menselijke orde, hetzij aan de koning, als hoogste machthebber, hetzij aan de stadhouders, als mensen die door hem gezonden worden tot straf van de kwaaddoeners, maar tot lof van hen die goeddoen. Want zo is het de wil van God, dat u door goed te doen het onverstand van de dwaze mensen de mond snoert; als vrije mensen, maar niet alsof u de vrijheid hebt als een dekmantel voor slechtheid, maar als dienstknechten van God. Houd iedereen in ere; heb al uw broeders lief; vrees God; eer de koning.

We gaan uitgebreider in op deze passage in onze studie: "**Leven in de Verstrooiing: Je eervol Gedragen onder de Heidenen**". Maar in deze studie richten we ons op wat deze passage ons zou kunnen zeggen over ons spreken. Petrus zegt dat je je moet onderwerpen aan de menselijke orde en zelfs de koning moet eren. Dat zou betekenen dat we ons *niet* tegen deze instellingen moeten uitspreken. Waarom? Zodat de heidenen niet kunnen zeggen dat u kwaaddoeners bent. Petrus leefde in een Romeinse samenleving die al erg vijandig stond tegenover de Joden. Als christenen de reputatie zouden krijgen dat ze onruststokers zijn, zou dat twee problemen veroorzaken: het zou leiden tot onnodige vervolging en het zou deze wereld een verkeerd beeld geven van God. Paulus zegt ongeveer hetzelfde in Romeinen:

Romeinen 12:14-18

Zegen wie u vervolgen. Zegen hen en vervloek hen niet. Verblijd u met hen die blij zijn, en huil met hen die huilen. Wees eensgezind onder elkaar. Streef niet naar de hoge dingen, maar houd u bij de nederige. Wees niet wijs in eigen oog. Vergeld niemand kwaad met kwaad. Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen. Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen.

Net als Petrus zegt Paulus dat je vreedzaam en eervol moet leven met iedereen, ook met degenen die je vervolgen. Het doel hierbij is vrijwel hetzelfde: om onnodige problemen te vermijden en om God op de juiste manier te vertegenwoordigen in deze wereld. Prediker, Petrus en Paulus zeggen allemaal dat het niet raadzaam is om de machtige mensen, die je kunnen vervolgen, te vervloeken.

Dus, hoe kunnen we deze passages op onszelf toepassen? Moeten we het dusdanig opvatten dat christenen geen slechte dingen kunnen zeggen over de machthebbers? Moeten we onze "vrijheid van meningsuiting" gebruiken om onze heersers te bekritisieren, of moeten we voorkomen dat we hen bekritisieren, zodat we nooit het risico lopen op hun toorn?

Voordat we verdergaan, is er iets belangrijks wat we willen benadrukken. Petrus zei niet dat je alles moest doen wat de koning je opdraagt, en Paulus zei ook niet dat je alles moet doen wat je vervolgers je opdragen. Ze willen duidelijk maken dat je als christen geen problemen moet veroorzaken als het niet nodig is.

Maar er is iets dat belangrijker is dan het vermijden van problemen met menselijke gezagsdragers, en dat is God gehoorzamen. Als we de aardse gezagsdragers moeten eren, hoeveel te meer moeten we de hemelse Gezagsdrager dan wel eren? En als we ernaar streven om de vrede te bewaren met goddeloze mensen, hoeveel te meer moeten we er dan naar streven om de vrede met God Zelf te bewaren? Als God ons opdraagt om iets te doen, moeten we het doen, ongeacht wat een aardse gezagsdrager zegt. Petrus en Paulus zeggen *niet* dat we ons in alles moeten onderwerpen aan de aardse gezagsdragers, maar dat we ons aan hen moeten onderwerpen, tenzij ze ons dingen willen laten doen die tegen het gezag van God ingaan. Kijk naar het voorbeeld van Jozef. Jozef diende in het huis van Potifar, die geen volgeling was van God. Jozef werd gezien als een goede dienaar (Genesis 39:2-4) – hij deed waarschijnlijk alles wat Potifar en zijn vrouw van hem vroegen. Maar toen de vrouw van Potifar aan Jozef vroeg om God te onteren door overspel te plegen, weigerde Jozef (Genesis 39:7-9). Hij gehoorzaamde zijn menselijke autoriteiten, tenzij ze hem vroegen om tegen het gezag van God in te gaan. Petrus en Paulus zeggen dat we ons op dezelfde manier moeten gedragen. Ze zeggen niet dat we de menselijke autoriteiten op dezelfde manier moeten dienen als God; ze zeggen dat we zo goed mogelijk met hen om moeten gaan *zonder* ongehoorzaam te zijn aan God. Bedenk dat Petrus ook zei:

Handelingen 5:29

Maar Petrus en de apostelen antwoordden en zeiden: Men moet aan God meer gehoorzaam zijn dan aan mensen.

Als we begrijpen dat we in de eerste plaats God moeten gehoorzamen en daarna de mensen, kunnen we opnieuw de vraag stellen: moeten we, als christenen, vrijuit spreken en onze heersers bekritisieren? Of moeten we dat vermijden?

Terwijl we over deze vraag nadenken, willen we ook vermelden dat we onder een ander soort regering en cultuur leven dan Petrus en Paulus. Ze leefden onder het Romeinse bestuur, en in dat systeem had de keizer het hoogste gezag. De keizer werd niet gekozen door het volk; Het volk kon niet vrijuit zeggen dat ze hem beu waren en dat ze een betere keizer wilden om hem te vervangen. Als je aan de macht was, kon je verwachten dat je nog lang aan de macht zou blijven. In dat systeem kon je, als je tegen de machthebber inging, ernstige gevolgen verwachten. Maar in de democratische systemen waarin velen van ons tegenwoordig leven, is dat niet altijd het geval. Hoewel er politici zijn die het een leven lang volhouden, en tientallen jaren aan de macht blijven, zijn er ook veel politici die worden ingestemd en vervolgens worden weggestemd. Het systeem is ontworpen om de mensen inspraak te geven bij wie over hen regeert en voor hoe lang. Vooral in Amerika maakt het bestaan van het Eerste Amendement duidelijk dat Amerika wil dat mensen zich uitspreken tegen hun gekozen functionarissen. Het is helemaal niet ongebruikelijk voor Amerikanen om hun leiders te bekritisieren, en het is niet de bedoeling dat ze worden gestraft als ze dat doen. Het wordt voor een Amerikaan niet als oneervol beschouwd als hij zijn leiders bekritiseert; in feite is dat een normaal onderdeel van de Amerikaanse cultuur. Dus als wij ons tegen onze regering uitspreken zijn de consequenties veel minder ernstig dan in de eerste eeuw. Christenen in Amerika lopen niet hetzelfde risico op vervolging als christenen in het oude Rome. Dat moeten we dus in gedachten houden als we de wijsheid proberen te ontdekken in de woorden van Petrus en Paulus. In onze tijd komen we ermee weg om veel meer te zeggen dan de christenen in de eerste eeuw.

Moeten we dit zodanig opvatten dat christenen die in een democratisch systeem leven, alles kunnen zeggen wat ze willen? Nee, helemaal niet. Petrus waarschuwt ons uitdrukkelijk om onze vrijheid niet te gebruiken als dekmantel voor het kwaad (1 Petrus 2:16). Er zijn uitspraken die God in elke context als kwaad beschouwt. We mogen bijvoorbeeld *nooit* iemand bekritisieren door dingen te zeggen *die niet waar zijn*. Veel Bijbelgedeelten geven dit aan. Hier zijn er slechts een paar:

Exodus 23:1-3

U mag geen vals gerucht verspreiden, en u mag een schuldige niet uw hand reiken door een misdadige getuige te zijn. U mag de meerderheid niet volgen in het kwaad, en u mag in een rechtszaak niet zo antwoorden dat u zich schikt naar de meerderheid om zo het recht te buigen. U mag een arme bij zijn rechtszaak niet voortrekken.

Leviticus 19:11-12

U mag niet stelen, u mag niet liegen en iemand mag zijn naaste niet bedriegen. U mag geen valse eed afleggen in Mijn Naam, en zo de Naam van uw God ontheiligen. Ik ben de HEERE (JHWH).

Kolossenzen 3:8

Maar nu, legt ook u dit alles af, namelijk toorn, woede, slechtheid, laster, en schandelijke taal uit uw mond.

Het verspreiden van valse geruchten en iemand vals beschuldigingen is goddeloos en mag je nooit doen. Hoe zit het dan met beschuldigingen die waar zijn? Kunnen we de gezagsdragers bekritisieren door dingen over hen te zeggen die waar zijn? We weten dat veel profeten precies dat hebben gedaan. Om er maar een paar te noemen: Mozes sprak zich uit tegen de Farao (Exodus 9:30), Elia sprak zich uit tegen koning Achab (1 Koningen 18:18), Jeremia sprak zich uit tegen koning Zedekia (Jeremia 21:1-7) en Johannes de Doper sprak zich uit tegen Herodes (Marcus 6:18). Deze profeten spraken allemaal de waarheid, en het was goed dat ze dat deden. Dit laat ons zien dat er momenten zijn dat God eigenlijk van ons verwacht dat we ons uitspreken tegen de goddeloosheid in de wereld. Maar het is het vermelden waard dat deze profeten allemaal te maken kregen met vervolging vanwege hun uitspraak. Vervolging kan als een zegen worden beschouwd als het gebeurt omdat we het goede doen, maar het is geen zegen als we worden vervolgd omdat we het verkeerde doen. Petrus waarschuwt dat we dit soort vervolging moeten vermijden:

1 Petrus 4:14-15 (NBG)

Indien gij door de naam van Christus smaadt lijdt, zijt gij zalig, daar de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods op u rust. Laat dus niemand uwer moeten lijden als moordenaar, of dief, of boosdoener, of als een bemoeial.

Er is een verschil tussen vrijmoedig zeggen wat er gezegd moet worden, zoals de profeten van God dat deden, en je dwaas bemoeien met zaken die alleen maar problemen zullen veroorzaken. Als je lijdt omdat je doet wat juist is, dan is dat prijzenswaardig, maar als je lijdt omdat je een dwaas bent, dan is dat onwijs. Er is een tijd om te spreken en een tijd om te zwijgen (Prediker 3:7). Dus, hoe kunnen we het verschil weten? Wanneer moeten we de waarheid spreken en wanneer moeten we zwijgen? Welnu, het beste advies dat we kunnen geven, is om het Woord van God te bestuderen om te weten te komen wat de wil van God is. Zoek voortdurend de wijsheid en de vreze des HEREN (van JHWH). Op die manier zul je te weten komen welke dingen belangrijk zijn voor God, en welke dingen niet. Zo ga je begrijpen wanneer het gepast is om je tegen dingen uit te spreken. Als je dan besluit om iets te zeggen, denk dan heel goed na over de woorden die je gebruikt. Onthoud:

Prediker 10:12

Woorden uit de mond van een wijze zijn aangenaam, maar de lippen van een dwaas verslinden hemzelf.

Houd er ook rekening mee dat je als christen met je woorden het Woord van God vertegenwoordigt. Je wilt **geen** verkeerd beeld afschilderen van God, of Zijn Naam te schande maken. Dat is een zware verantwoordelijkheid, iets wat we allemaal heel serieus moeten nemen.

Het laatste wat we willen noemen, is dat we onze gedachte van vrijheid van meningsuiting niet moeten uitbreiden naar de manier waarop we over onze broeders en zusters in Christus praten. De Bijbel bevat geen Eerste Amendement. We kiezen onze broeders en zusters niet uit zoals we onze gekozen functionarissen kiezen, en we kunnen ons niet tegen hen spreken zoals we dat doen bij gekozen functionarissen. De Bijbel noemt onze broeders wel de "uitverkorenen", maar wij kiezen hen niet; *God* kiest hen. Daarom is God degene die het recht heeft om Zich tegen hen uit te spreken:

Romeinen 8:33

Wie zal beschuldigingen inbrengen tegen de uitverkorenen van God? God is het Die rechtvaardigt.

God heeft heel harde dingen gezegd over personen die twist veroorzaken tussen broeders. We gaan hier uitgebreider op in bij onze studie: "**De Boze Tong: Wat is Lashon Hara?**", maar hier is slechts één vers dat laat zien hoe serieus God deze kwestie neemt. Het zaaien van tweedracht onder broeders wordt vergeleken met het vergieten van onschuldig bloed:

Spreuken 6:16-19

Deze zes haat de HEERE (JHWH), ja, zeven zijn een gruwel voor Zijn ziel: hoogmoedige ogen, een valse tong en handen die onschuldig bloed vergieten, een hart dat zondige plannen smeedt, voeten die zich haasten om naar het kwade te rennen, een valse getuige die leugens blaast, en die tussen broeders twisten teweegbrengt.

Dus, zo voorzichtig als we moeten zijn met het bekritisieren van onze regering, moeten we nog voorzichtiger zijn met het bekritisieren van onze broeders in Christus. Het eerste wordt afgeraden; het tweede is een ernstige zonde. Dit wil niet zeggen dat we nooit kritiek kunnen leveren - dat kunnen we wel, en de profeten deden dat vaak. Maar we moeten deze kwestie niet lichtvaardig opvatten en we moeten Gods wijsheid zoeken voordat we onze mond opendoen.

Dus, tot slot, hoeveel vrijheid van meningsuiting hebben christenen? Zijn we vrij om ons uit te spreken tegen onze regering? Nou, ja, maar de Bijbel is veel strenger dan het Eerste Amendement. Hoewel we God altijd meer moeten gehoorzamen dan mensen, en er een tijd en plaats is om de goddeloosheid van onze leiders aan de kaak te stellen, moeten we voorzichtig zijn hoe we dat doen. We moeten ervoor zorgen dat de dingen die we zeggen waar zijn, en geen valse beschuldigingen. Als ze waar zijn, moeten we wijsheid gebruiken en nagaan of God wil dat we iets zeggen, of dat wij gewoon een mening hebben die we willen uiten. Hoewel we misschien niet met dezelfde soort harde straf te maken krijgen als de christenen in de eerste eeuw, zullen er voor ons vaak wel consequenties zijn als we onze leiders lastig vallen. Als we lijden omdat we de wil van God doen, dan is dat prijzenswaardig, maar als we lijden omdat we dwaas handelen, dan krijgen we eigenlijk gewoon wat we verdienen. Als we gaan lijden, dan moeten we ervoor zorgen dat het voor een goede zaak is - voor Gods zaak. We moeten krachtig en moedig zijn als het tijd is om ons uit te spreken, maar als dat niet het geval is, moeten we gewoon zwijgen. Ter wille van de naam van God, en voor het welzijn van alle christenen, moeten we allemaal de wijsheid zoeken om het verschil te kennen.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)